# Cine pune bețe în roate?

**Autoritățile tiraspolene tergiversează renașterea școlii și a limbii naționale în vechea urbe moldovenească de pe Nistru.**

La mitinguri, adunări, precum și gazeta «Adevărul Nistrean», «internaționaliștii» din Tiraspol susțin sus și tare: «Noi nu sîntem împotriva limbii de stat». Dar cînd vine vorba de concret, situația ia un alt aspect.

Ne vom referi la un caz concret. In Tiraspol nu este nici o grădiniță și nici o școală pentru copiii moldovenilor. Vrasăzică sîntem impuși să ne instruim copiii în limba rusă. Și nu numai noi, moldovenii. Aceeași perspectivă o au și ucrainenii, nemții, bulgarii, găgăuzii, belorușii și alte grupuri etnice. Ne-am adresat de multe ori la organele de resort din oraș. Cu chiu, cu vai au fost deschise grupe (foarte puține la număr) la unele grădinițe și școli din oraș. Aceasta, însă, nu ne satisface — copiii tot rusește vorbesc chiar și între ei, în grupele respective. Vrasăzică ne trebuiesc grădinițe și școli aparte moldovenești.

În legătură cu aceasta, noi, un grup de părinți, copiii cărora învață în clase moldovenești la școala nr. 4, ne-am adresat în scris mai înainte la direcția orășenească de învățămînt public și comitetul executiv al Sovietului orășenesc de deputați ai poporului cu rugămintea de a se găsi o clădire aparte pentru clasele moldovenești, deoarece actualmente aceste clase (grupe) se află la școala nr. 4, care e supraîncărcată. Dar, dacă ținem cont de faptul, că în anul de învățămînt care vine numărul de grupe moldovenești va crește, situația se va complica și mai mult.

La rugămintea noastră, la 2 februarie curent, a avut loc întîlnirea părinților cu Vladimir S. Vesnin, șeful direcției de învățămînt public și Maria I. Iorjeva, vicepreședinte al comitetului executiv al Sovietului orășenesc de deputați ai poporului, unde a fost luată în discuție, aceeași problemă. Au fost examinate cîteva variante hipotetice de soluționare a problemei, între care și varianta folosirii în acest scop a clădirii fostei școli de 8 ani nr. 4, actualmente școala sportivă pentru copii Nr. 2. Cu atît mai mult, că pentru școala sportivă a fost construită o clădire nouă, iar în anul de învățămînt care vine vor fi copii pentru nu mai puțin de 5—6 clase moldovenești. Actualmente o parte din clădirea școlii pomenite e arendată de o careva cooperativă. Vladimir S. Vesnin consideră că e mai rațional să deie în arendă această clădire, deoarece cooperativa promite să aloce bani pentru construcția a două săli sportive. Credem, că prin aceasta e expusă cît se poate de clar poziția direcției învățămîntului public față de destinele copiilor moldoveni. Cu atît mai mult, că nici în unul din ultimii trei ani sumele de bani, alocate pentru construcția instituțiilor de învățămînt public n-au fost valorificate deplin. Deci, nu lipsa de bani îl face pe Vesnin să deie în arendă clădirea școlii, ci tendința de a bara calea moldovenilor să-și învețe copiii în limba maternă.

De atîta noi cerem de la Ministerul învățămîntului public (cerem, nu rugăm) să-i lămurească lui Vesnin, că arendarea ține de competența altor departamente, sacra misiune a direcției orășenești de învățămînt public rămînînd învățămîntul public cu toate exigențele generate de procesul revoluționar de înnoire a vieții. Această cerință principială a noastră se întemeiază și pe faptul, că clădirea pretinsă pentru școala moldovenească e situată într-un loc convenabil, unde se pot ușor deplasa copiii cu troleibuzele din toate microraioanele orașului.

**V. EVROS, G. ȚAPU, Iu. MARCOV, și alți părinți din Tiraspol.**